

Arrest

nr. 145 875 van 21 mei 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 maart 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. DE POURCQ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 4 april 2011 te Antwerpen een aanvraag in van een verklaring van inschrijving (bijlage 19) in zijn hoedanigheid van EU-werknemer/werkzoekende.

1.2. De waarnemend burgemeester van Antwerpen trof op 5 augustus 2011 een beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

1.3. Op 14 maart 2012 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) een beslissing tot

weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 24 april 2012 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 51. § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 04.04.2011 werd ingediend door.

Naam: B.(...), H.(...)

Nationaliteit Nederland ;

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister : (...)

Verblijvende te (...)

om de volgende reden geweigerd

☐ *Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.*

Betrokkene diende op 04.04.2011 een aanvraag tot verklaring van inschrijving in als werknemer/werkzoekende (art.40, §4, 1° van de wet van 15.12.1980). Daar betrokkene niets voorlegde ter staving van zijn aanvraag werd beslist tot een weigeringsbeslissing op 04.10.2011. op 17.10.2011 werd deze beslissing aan betrokkene betekend, waarna hij nog 1 maand de tijd had om extra documenten voor te leggen.

Betrokkene legde vervolgens volgende documenten voor een inschrijvingsbewijs bij de VDAB, interimcontracten, loonfiches en een werkgeversattest.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene tewerkgesteld was tot 06.06.2011 en dus heden niet meer tewerkgesteld is. Betrokkene is in totaal, sinds zijn verblijf in België, slechts 15 dagen tewerkgesteld geweest. Dit dient gezien te worden als marginale tewerkstelling waardoor het verblijfsrecht als werknemer niet toegekend kan worden (art. 50, §2, 1° van het KB van 08.10.1981). Derhalve dient hij eerder als werkzoekende beschouwd te worden.

Betrokkene kan evenmin de inschrijving genieten als werkzoekende (art.50, §2, 3° van het KB van 08.10.1981). Betrokkene legt een inschrijvingsbewijs bij de VDAB en bewijzen van eerdere interimtewerkstelling voor. Hij kan echter aan de hand van deze documenten niet overtuigen een reële kans op tewerkstelling te maken. 't Is immers niet omdat betrokkene in het verleden de kans heeft gekregen enkele dagen interimtewerkstelling te doen, dat dit in de toekomst zich zal herhalen. Welke inspanningen betrokkene bijkomend heeft ondernomen om aan werk te raken, blijkt nergens uit het dossier. Noch over welke diploma's, werkervaring, talenkennis, vaardigheden betrokkene zou beschikken om aan werk te raken. Derhalve heeft betrokkene niet afdoende bewezen een reële kans op tewerkstelling te maken.

Gezien deze elementen kan het recht op verblijf dan ook niet worden toegestaan.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30. dagen."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker onder andere de schending aan van artikel 51, §2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit). Verzoeker stelt in zijn middel het volgende:

"1.

Art. 51 § 2 Vreemdelingenbesluit stelt het volgende:

Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald in art.42 van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de burger van de Unie een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model 8 af "

Art.42 Vreemdelingenwet voorziet een termijn van zes maanden: " ... zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in §4 tweede lid ..."

In casu heeft verzoeker een aanvraag tot verklaring van inschrijving ingediend op 04.04.2011. Weliswaar werd op 05.08.2011 een Bijlage 20 zonder Bevel afgeleverd, conform art 51 § 1 Vreemdelingenbesluit dat voorziet:

"Indien de burger van de Unie niet alle vereiste bewijsstukken overlegt binnen 3 maanden na de indiening van zijn aanvraag, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag door middel van een Bijlage 20 zonder Bevel om het grondgebied te verlaten. Hij deelt hem mee dat hij over een bijkomende termijn van een maand beschikt om de vereiste documenten over te leggen..."

Verzoeker heeft voldaan aan deze verplichting, wat niet betwist lijkt te zijn.

Derhalve werd hoe dan ook de wettelijke termijn van 6 maanden overschreden, zodat aan verzoeker een Verklaring van inschrijving overeenkomstig Bijlage 8 diende afgeleverd te worden. Er wordt in de Vreemdelingenwet noch in het Vreemdelingenbesluit voorzien in verlenging van de termijn."

3.2. Artikel 51, §2 van het vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

"§ 2. Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, en mits de documenten bedoeld in artikel 50, § 2, werden overgelegd binnen de termijn van drie maanden, eventueel verlengd met een maand, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de burger van de Unie een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model van bijlage 8 af."

De "termijn bepaald bij artikel 42 van de wet" wordt voorgeschreven door artikel 42, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet):

§ 1. Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. (...)."

3.3. Blijkens het administratief dossier diende verzoeker op 4 april 2011 een aanvraag van een verklaring van inschrijving in (bijlage 19) in zijn hoedanigheid van EU-werknemer/werkzoekende. Verzoeker werd toen verzocht om "binnen de drie maanden, ten laatste op 03/07/2011 de volgende documenten over te leggen: Arbeidscontract OF bewijs van inschrijving VDAB, bewijzen sollicitaties en reële kans op aanwerving". Aangezien verzoeker geen documenten neerlegde, trof de waarnemend burgemeester van de Stad Antwerpen op 5 augustus 2011 een beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 17 oktober 2011 in kennis gesteld en kreeg op grond van artikel 51, §2 van het vreemdelingenbesluit een bijkomende maand, tot 17 november 2011, om de vereiste documenten over te maken. Op 15 november 2011 maakten de diensten van de Stad Antwerpen de door verzoeker neergelegde documenten over. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 14 maart 2012, meer dan 11 maanden na de aanvraag, de bestreden beslissing.

3.4. Verzoeker lijkt te kunnen worden bijgetreden waar hij oppert dat de wettelijke termijn van zes maanden werd overschreden en dat noch in de vreemdelingenwet, noch in het vreemdelingenbesluit een mogelijkheid is voorzien om deze termijn te verlengen.

3.5. In haar nota met opmerkingen reageert de verwerende partij als volgt:

"In een eerste onderdeel bij zijn enig middel houdt verzoeker voor dat hem een verklaring van inschrijving dient te worden afgeleverd, nu de bestreden beslissing laattijdig zou zijn genomen.

Verzoeker acht de aangevoerde bepalingen geschonden doordat er niet binnen de termijn van 6 maanden een beslissing werd genomen inzake zijn aanvraag van een verklaring tot inschrijving, en er hem derhalve een verblijfsrecht had moeten worden afgeleverd.

De verwerende partij laat gelden dat verzoekers beschouwingen juridische grondslag missen.

Artikel 51, §§1 en 2 van het Vreemdelingenbesluit luiden als volgt:

(...)

Terwijl art. 42, § 1, 1e lid Vreemdelingenwet bepaalt:

(...)

Artikel 51, § 1 Vreemdelingenbesluit bepaalt dat de gemeente een beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel aflevert, indien niet alle bewijsdocumenten zijn overgemaakt. Tevens wordt alsdan aan de

betrokkene een bijkomende termijn van één maand toegestaan om alsnog de vereiste documenten over te maken.

Wanneer nog steeds niet alle bewijsdocumenten zijn overgemaakt, neemt de gemeente een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Indien het verblijfsrecht wordt toegekend door de gemachtigde of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de 6 maanden (i.e. de termijn voorzien in art. 42 Vreemdelingenwet) wordt een verklaring van inschrijving afgeleverd aan de betrokken vreemdeling.

In casu werd door de Stad Antwerpen op 05.08.2011 toepassing gemaakt van het op dat ogenblik geldende artikel 51, § 2 Vreemdelingenbesluit (naar inhoud vergelijkbaar met het huidige art. 51, § 1 Vreemdelingenbesluit), met name werd door het gemeentebestuur vastgesteld dat niet alle vereiste documenten werden overgelegd, en werd aan verzoeker nog een termijn van één maand verleend.

Deze beslissing werd genomen 4 maand en 1 dag na het indienen van de aanvraag, en derhalve binnen de termijn voorzien door art. 42 Vreemdelingenwet. Art. 51, § 2 Vreemdelingenbesluit, waarop verzoeker zich beroept, is derhalve niet van toepassing, nu dit artikel uitdrukkelijk voorziet dat enkel wanneer geen enkele beslissing werd genomen een verklaring van inschrijving dient te worden afgegeven.

Aangezien verzoeker ingevolge de bijkomende termijn die hem werd toegestaan, alsnog de vereiste documenten heeft overgemaakt, werd het dossier door de gemeente overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. De verwerende partij herhaalt dat verzoeker niet kan voorhouden dat de gemachtigde een beslissing diende te nemen binnen de termijn van 6 maanden voorzien door art. 42 Vreemdelingenwet. Verzoeker bevond zich immers niet in de situatie van art. 51, § 2 Vreemdelingenwet: "§ 2. Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de burger van de Unie een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model van bijlage 8 cf. nu immers reeds een beslissing werd genomen door de burgemeester van de Stad Antwerpen op 05.08.2011.

Dit is ook logisch. Verzoekers stelling als zou hem een verklaring van inschrijving moeten worden afgeleverd, gezien de bestreden beslissing meer dan 6 maanden na de aanvraag werd genomen is werkelijk onzinnig: verzoeker heeft zelf pas op 15.11.2011, te weten meer dan 7 maanden na het indienen van zijn aanvraag de nodige stukken overgemaakt.

Inderdaad zal een dossier, wanneer het bij aanvang onvolledig is, in elk geval minstens vier maanden hangende blijven bij de gemeente (termijn van 3 maanden om stukken bij te brengen + bijkomende termijn van 1 maand vanaf betekening beslissing gemeente), vooraleer het wordt overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het is ten andere perfect mogelijk dat de behandeling van een aanvraag door de gemeente meer dan 6 maanden in beslag neemt, nu de gemeente nog tot 6 maanden na de indiening van de aanvraag kan vaststellen dat het dossier onvolledig is, waarna dan nog een maand wordt verleend aan de betrokkene (na betekening!).

Ook in casu was dit het geval, nu de gemeente pas op 15.11.2011 het dossier heeft overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. In de interpretatie van verzoeker zou zulke wetsconforme handeling van de gemeente impliceren dat de gemachtigde op dat ogenblik geconfronteerd wordt met een dossier waarin hij niet anders zou kunnen dan een verblijfsrecht af te leveren en het dossier van de betrokkene zelfs niet meer inhoudelijk zou kunnen gaan beoordelen.

Terwijl de gemachtigde uiteraard gehouden is een beslissing te nemen en hij in voormelde hypothese (in de interpretatie van verzoeker) in de onmogelijkheid zou zijn nog een beslissing te nemen.

Het bewerkstelligen van zulke onmogelijkheid kan duidelijk niet de bedoeling zijn van de wetgever. Zulke interpretatie kan niet worden verzoend met een coherente toepassing van artikel 51 van het K.B. Een coherente en éénduidige toepassing van artikel 51 van het K.B. houdt daarentegen in dat de gemeente, indien hij na drie maanden + 1 maand vaststelt dat het dossier volledig is, dit overmaakt aan de gemachtigde, waarna de gemachtigde niet meer aan enige termijn gebonden is om een beslissing te nemen.

Er anders over oordelen kan niet stroken met de inhoud van artikel 51 van het K.B. dd. 8.10.1981, nu elke andersluidende interpretatie de correcte en coherente toepassing van dit artikel onmogelijk zou maken.

Verzoekers beschouwingen falen dan ook naar recht en vinden geen grondslag in artikel 51 van het K.B. dd. 8.10.1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De bestreden beslissing werd tijdig genomen.

Het eerste onderdeel bij het enig middel kan niet worden aangenomen."

3.6. De verwerende partij kan niet worden gevolgd waar ze voorhoudt dat de termijn van 6 maanden uit artikel 42, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet niet zou gelden in het geval van verzoeker omdat er reeds een beslissing werd genomen door de burgemeester van de Stad Antwerpen op grond van artikel

51, §1 van het vreemdelingenbesluit. Artikel 51, §2 van het vreemdelingenbesluit bepaalt dat de burgemeester of zijn gemachtigde een verklaring van inschrijving aflevert wanneer er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet, en mits de documenten bedoeld in artikel 50, § 2 werden overgelegd binnen de termijn van drie maanden, eventueel verlengd met een maand. Ten aanzien van de termijn van zes maanden is het niet langer relevant of er voorafgaand aan het overmaken van de aanvraag aan de gemachtigde door de gemeente al dan niet conform artikel 51, §1 een beslissing houdende weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen. De bijkomende termijn van één maand waarover de aanvrager beschikt om de nodige documenten te voegen is aldus, mits de documenten nadien werden bijgebracht en de aanvraag door de gemeente werd overgemaakt aan de gemachtigde zoals ook de in voorliggende zaak het geval is, inbegrepen in de termijn van zes maanden zoals bepaald in artikel 42, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet. De gemachtigde van de staatssecretaris kon ten laatste op 5 oktober 2011, i.e. zes maanden na de aanvraag, een weigeringsbeslissing nemen. Geen enkele wetsbepaling schrijft voor dat de gemachtigde van de staatssecretaris rekening dient te houden met eventuele inertie op het niveau van de stedelijke administratie. De genoemde bepalingen van de wet en het besluit zijn op dit punt duidelijk en laten geen andere beoordeling toe.

Uit de redactie van artikel 51, §2 van het vreemdelingenbesluit volgt dat de termijn van zes maanden een vervaltermijn is, aangezien aan het verstrijken van de bedoelde termijn het verlies van de handelingsbevoegdheid van de overheid verbonden is. In het specifieke geval dat de overheid er niet toe komt te beslissen binnen de voorziene termijn van artikel 42, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet vloeit tevens een positief gevolg voort voor de vreemdeling, namelijk de afgifte van een verklaring van inschrijving. De Raad herinnert eraan dat aan de origine van deze bepaling het arrest van het Europese Hof van Justitie van 20 februari 1997 ligt, waarin geoordeeld werd dat de vorm en de duur van de toenmalige procedure, waarbij een termijn van zes maanden kan verstrijken vóór de afgifte van de verblijfskaart, buitensporige lasten met zich brengt, zodat zij een feitelijke belemmering van het vrije verkeer van werknemers vormen, hetgeen in strijd is met het vrij verkeer van werknemers uit het huidige artikel 45 VWEU (oude artikel 48 van het EG-Verdrag) (HvJ 20 februari 1997, Commissie t. België , nr. C-344/95).

3.7. De bestreden beslissing schendt artikel 51, §2 van het vreemdelingenbesluit in samenhang met artikel 42, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet.

Het eerste onderdeel van het enig middel is gegrond. Een bespreking van het tweede middelonderdeel kan geen aanleiding geven tot een ruimere nietigverklaring en dient daarom thans niet verder te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 maart 2012 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. DE LANGE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. DE LANGE

F. TAMBORIJN